

encounter

אודות הנחיות התקשורת של אנקוונטר*

הנחיות התקשורת של אנקוונטר יוצרות מסגרת בה אנשים בעלי רקע אידיאולוגי מגוון יכולים לקיים דיון בונה על נושאים טעונים. ההנחיות מאפשרות לנסח שאלות למרצים כך שהמרצה מסוגל להקשיב לשואל ואינו מרגיש נתקף, ומאפשרות להצהרות והערות להפוך לשאלות שמבטאות סקרנות אמיתית. משאב חינוכי זה שואב השראה ממודל שפותח ע"י הפאבליק קונברסיישנס פרוג'קט בעבודתם עם מנהיגים המצדדים / מתנגדים בהפלות בארה"ב.

ההנחיות מאפשרות למשתתפים

1. לשמוע וללמוד דברים שאחרת היו עלולים להאבד.

2. לשאול שאלות מאתגרות בדרכים שהנשאל מסוגל לשמוע.

מנסיינינו, השימוש בהנחיות יכול להוות חוויה משחררת, למרות שבמבט ראשון יתכן שמתקבל רושם אחר. ראשית, אנו נאלצים להבהיר לעצמנו ולאחרים מהן השאלות הבערות העומדות בלב אי-הנוחות או הסקרנות שלנו. שנית, אנו מסוגלים לתקשר ביתר פתיחות משום שאיננו מפחדים להעליב. הנחיות התקשורת של אנקוונטר מאפשרות לנו לשאול את השאלות המתגרות ביותר בכבוד, פתיחות ונאמנות לעצמנו.

אנקוונטר טוענת שהקשבה, במיוחד בהקשר של הסכסוך הישראלי-פלסטיני, הוא מעשה רדיקאלי. הקשבה לאדם אחר אין משמעה אימוץ דעותיו או פרשנותו של המציאות, או נתינת לגיטימציה להשמטתו של עובדות. "הקשבה חסונה" מאפשרת לאדם או קהילה לחיות עם מתח, להכיל מספר נקודות מבט בזמנית, ולהפתח ללמידה של החדש במקום להסגר. רק כשאנו מסוגלים ללמוד מאלו עימם איננו מסכימים אנו יכולים להיות מנהיגים יעילים המכוונים לפתרונות ושינוי.

*אנחנו מזמינים אתכם להוריד מהמחשב את קובץ הנחיות התקשורת של אנקוונטר ולהיעזר בו. נבקש שתזכרו לתת קרדיט לארגון באם תעשו בקובץ שימוש ציבורי. תודה רבה.

encounter

הנחיות התקשורת

מטרת הנחיות האלה היא לאפשר לנו לדבר בכבוד ועם יושר לב בכל השיחות שלנו במהלך התוכנית. הסכם זה חל על שיחות עם המשתתפים האחרים ובין המשתתפים לפלסטינים.

1. אדבר בשם עצמי, לא כמייצג של קבוצה. לא אבקש מאף אחד להיות נציג של קבוצה, להגן עליה או להסביר את עמדותיה. אני אשתמש ב**גוף ראשון (אני)** ולא בגופים אחרים (אתם, אנחנו, אתם).
2. **אמנע מהכללות והצהרות.** במקום, אקשור את ידיעותי ואת דעותי לחוויותי ולמקורות.
3. **אביע את דעותי השונות באופן מחושב** מבלי לפגוע באף אחד. אזכור כי מטרתנו היא ללמוד ולהגות. אביע את התנגדותי לאחרים ואמנע מניסיונות שכנוע "לצד שלי".
4. **אקשיב עם חוסן נפשי**, אתאפק כאשר אשמע משהו שאיננו לרוחי. אקח זמן לעצמי כאשר אינני יכול יותר להקשיב בצלילות ובפתיחות לב.
5. **אחלק את הזמן עם שותפיי למסע** ואשתדל לא להיכנס לדבריו של אחר, מלבד ברגעים בהם לא אצליח לשמוע אותו. אדבר במסגרת הזמן שיספקו לי מנחי הקבוצה.
6. אבקש "עבור" או "עבור לעכשיו" אם אינני מוכן או לא מעוניין לענות לשאלה שנשאלתי – ללא צורך בהסבר.
7. **כל השיחות המתנהלות בתוך הקבוצות הקטנות או בזוגות הן חסויות.** מחוץ להן, אם נתבקשתי לשמור על סודיות השיחה, אכבד בקשה זו. בשיחות המתנהלות מחוץ למסגרת הקבוצה הקטנה לא אקשור טענות מסוימות לחברי הקבוצה באמצעות שמם או פרטיהם המזהים ללא אישורם.
8. **בזמני התשובות והשאלות**, אמנע מטענות ארוכות. לא אתווכח עם הדוברים או עם משתתפים אחרים. במקום, אשאל שאלות המשקפות את הסקרנות הבלעדית שלי.

*כשמישהו מקשיב לנו, ההקשבה בוראת אותנו, ואנו נפתחים ומתרחבים.
להקשיב מבלי לדבר זו יכולת מופלאה... אז נסו להקשיב.
הקשיבו לאישה שלכם, לבעל שלכם, לאבא שלכם, לאמא שלכם, לילדים שלכם, לחברים שלכם, למי שאתם אוהבים, למי שאתם לא אוהבים, למי שמשעממים אתכם, לאויבים שלכם. אם תקשיבו יתרחש נס קטן. ואולי אפילו נס גדול.*

—מאת: ברנדה יולנד, "אומנות ההקשבה"